

[Niels Frederiksen.]

mue at svare Skat af. Jeg mener, at man maa tage Fortiden med i sine Overvejelser og ikke blive alt for paavirket af Medynk, fordi visse Afgifter i et enkelt Aar tilsyneladende er uberettigede.

Jeg nævner dette for at gøre opmærksom paa, at jeg for mit personlige Vedkommende ikke finder Grund til at lette Formuebeskatningen for de Formuer, der ikke giver større Afkastning, medmindre Grundlaget for Formueskattens Paaligning er forkert; i saa Fald vil enhver retsindig Borger jo gøre sit til, at dette Grundlag kan blive rigtigt.

Men jeg vil gerne rette den Henstilling til det kommende Udvalg og den høje Regering, om man ikke i Stedet for at anstrenge sig for at give visse Borgere en Lettelse i Formuebeskatningen i Øjeblikket vilde henvende sin Opmærksomhed paa at finde et Grundlag for i større Udstrækning at udskrive Skatterne der, hvor Skatteevnen og Skattepligten er flyttet hen; og her er jeg mellem dem, der i Modsætning til den højtærede Finansminister fremdeles mener, at det baade skatteteknisk og skattepolitisk er muligt at finde en Form, hvorunder dette kan ske.

Det er jo meget godt med den tid udtalte Sympati for en saadan Tanke, men det, det gælder om, er at faa noget at „have den i“. Jeg tror ikke, at denne Tanke er uigennemførlig, og min Formodning i saa Henseende er blevet bestyrket ved det af den højtærede Finansminister nu forelagte Forslag, for jeg har den sikre Tro, bygget paa den Erfaring, jeg som mangeaarig Kommunalmand har erhvervet mig, at et Skatteforslag, der tilstræber at konstatere Formuens Art og gøre denne til Grundlag for en Beskatning, ikke vil være nær saa svært eller indviklet som det foreliggende Forslag.

Den Administration, der skal arbejde med de Bestemmelser, der indeholdes i det foreliggende Forslag, vil efter min Opfattelse komme til at staa overfor mange og store Vanskeligheder, og den Skatteborger, der ved sin Opgørelse skal konstatere, at den og den bestemte Formuegenstand har givet den og den bestemte Afkastning, som berettiger til Nedsættelse i Formueskatten, er langt mere ilde faren end den Skatteborger, der kan opgøre, af hvilken Art hans Formue er.

Jeg henstiller derfor meget indtrængende til det kommende Udvalg og den høje Regering at tage denne Tanke op, af Retfærdighedshensyn og fordi vi her i

Landet staa i saadanne økonomiske Forhold, at baade Landbrug, Arbejdere og mange andre Erhverv trænger til en Haandsrækning for at komme ud af de Vanskeligheder, der væsentligst er opstaaet ved, at en Kreds af Formueejere ved Kronestigningen uberettiget har faaet Hundreder af Millioner, som de aldrig har rørt en Finger eller udrettet nogen nyttig Gerning for; jeg henstiller, at de maa komme med til at betale, naar det teknisk er muligt, for de Vanskeligheder, som er afstedkommet ved denne Kronestigning, hvoraf de har faaet Fordelen.

Ikke mindst for Landbrugets Skyld retter jeg denne Henstilling til den højtærede Finansminister og det kommende Udvalg, at de fæstner Opmærksomheden paa et Arbejde, der gaar ud paa at udligne og mildne de Urimeligheder, vi i denne Henseende er ude for, i Stedet for at lade sig lede af Medynk med en Kreds af Borgere i Landet, der tilfældigvis har store Formuer, som de i Øjeblikket, det være sig uden egen Skyld, men paa Grund af tilstødende Omstændigheder, ikke har nogen Indtægt af.

Første Næstformand (Pinstrup): Jeg skal her afbryde Forhandlingerne. Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Fredag den 18. November, Kl. 1 med følgende Dagsorden.

1) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til Loven om Indkomst- og Formueskat til Staten.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 149 af 10 April 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten.

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden.

Mødet hævet Kl. 3⁵⁵.